

[Dagmar Mørk Jensen]

I sidste samling udtrykte jeg, som flere også har nævnt det i dag, bekymring med hensyn til recipientkvalitetsplanlægningen, som ikke længere er bindende, Limfjorden i salig ihukommelse. Spørgsmålet er så, om man på anden vis kan sikre sig mod de forsinkelser, der ellers kan befrygtes. Det kunne måske i udvalget drøftes, hvordan der kunne udarbejdes en konkret handlingsplan med en tidshorisont på f.eks. 5 år baseret på det anlægsniveau, som kommunerne har beregnet i 1987. Men forudsætningen måtte være, at en sådan handlingsplan virkelig skulle gennemføres i så stor udstrækning, som det overhovedet er teknisk muligt. Man må på en eller anden måde sikre, at det sker, og at man samtidig tager de problemer i betragtning, der har vist sig med kystvandenes forurening.

Det er en tanke, som jeg nævner vel vidende, at det vil medføre økonomiske konsekvenser, som vi naturligvis må diskutere grundigt igennem; men det gør det jo også, hvis vi slet ikke foretager os noget.

Filosofien i de ændringer, der foreslås her på grundlag af arealudvalgets arbejde, er, at mere åbenhed og reel dialog og inddragelse af borgerne i planlægningsarbejdet i god tid skulle kunne give bedre miljøbeskyttelse, idet man ved forenklingen skulle kunne koncentrere sig om de væsentlige problemer. Hensigten er således efter vor opfattelse i orden, men resultatet afhænger helt af, om amts- og byrådsmedlemmer forstår situationens alvor og nødvendigheden af at beskytte naturen. Man skal altså i praksis bevise sin ansvarlighed ved decentraliseringen.

Forslaget går i korthed ud på en forenkling af regionplanlægningen og en lempelse af sektorplanlægningen. Som tidligere antydet giver det anledning til at se på, om klagesystemet er godt nok. Man bør nok overveje Danmarks Naturfredningsforenings udtalte ønske om formel klageret over for såvel Hovedstadsråd som amtsråd.

I sidste samling blev der også rejst spørgsmål om, hvordan offentliggørelse skal foregå, når amterne ønsker at ændre de foreliggende planer; det må formentlig kunne afklares i udvalget. Der er andre detaljer, vi ønsker nærmere belyst, herunder problemerne omkring lavprisvarehusene, men i øvrigt tilsiger vi positiv behandling i udvalget.

Addi Andersen (CD):

Centrum-Demokraterne vil gerne takke ministeren for hans indsats på miljøområdet, herunder også for dette forslag vedrørende region- og sektorplanlægning. Formålet med loven er at gøre planlægningen i kommuner og amter lettere at overskue, så alle kan se, hvad der sker og navnlig, hvad der bør ske på miljøområdet. Det er vigtigt, at såvel politikere som offentligheden bedre kan bruge planlægningen som et instrument, der ikke kun er forbeholdt eksperterne.

Miljøproblemerne, som ganske naturligt optager os alle, skal ses i sammenhæng, fordi der er flere årsager til forureningen af vor natur. I den aktuelle debat udlægges landbruget som den store synder, men sandheden er jo, at også industrien, for ringe kommunale rensningsanlæg og vi alle som forbrugere er medvirkende årsager til miljøproblemerne. Befolkningen som helhed bør lære at være mere miljøbevidst, og hertil kan en mere overskuelig planlægning medvirke.

CD er godt tilfreds med, at frivillige organisationer er med til at præge debatten; det er Danmarks Naturfredningsforenings indsats et godt eksempel på. Men hvis der kommer snævre særinteresser, herunder politiske, med i planlægningen, så kan man måske være lidt betænkelig. Samarbejde er vigtigt, derfor hilser vi med glæde, at dialogen mellem staten, amtsrådene og kommunalbestyrelserne intensiveres. Derfor kan CD støtte ministerens forslag.

Ove Jensen (FP):

Ved gennemlæsning af dette forslag er det, der først falder i øjnene, at man med forslaget giver amterne endnu større beføjelser, at man tager beføjelser fra kommunerne, og – så vidt jeg læser det – at også ministeren får færre beføjelser. Det i sig selv er for så vidt nok til, at Fremskridtspartiet vil afvise forslaget. Vi ønsker jo principielt amterne afskaffet, og derfor vil vi naturligvis ikke gå med til et forslag, som giver dem betydelig større beføjelser på både kommunernes og ministerens bekostning.

I det hele taget er vi jo ikke tilhængere af al den planlægning, som vi har her i landet, og selv om det her vel ikke hverken bliver værre eller bedre, end det var før, så vil vi med de her nævnte begrundelser sandsynlig-